

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theodōritu Episkopu Kyru Kai Eyagriu Scholastiku Ekklesiastikē Istorìa, Eklogai Apo Tōn Istorion Philostorgiu Kai Theodōru

Theodoretus <Cyrrhensis>

Mogvntiae, 1679

XXI. Quomodo Symeones Monachus Acaemitensis, Romam veniens, Legatos Ecclesiae Romanae, qui Constantinopolim venerant, coarguit, quod cum haereticis communicassent: & quomodo Legati & omnes ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-14162

ροι) τοῖς τε πεπραγμένοις Ἐπιστολαῖς καὶ
 τε κυρίλλου ἔλαχθῆναι, καὶ ἐτέρων δευ-
 μαδρίων τῆς βασιλείου, καὶ καὶ Ἐπισκο-
 πων καὶ κληρικῶν Ἐαγυπτιακῆ κλίμα-
 πρὸς Φίλωνα, καὶ πέτερ, ὡς αἰρετικῆ καὶ τῆ
 κοινῶν ἐν τῶν αὐτῶν. οἱ καὶ διήλεγξαν οἱ ἐκ τῆς
 μοιῆς τῶν ἀκοιμήτων ἀφίγυμφοι πρὸς Φί-
 λωνα, τὰς καὶ μισῶν, ὡς μέχρι τῆς ἀν-
 τῶν παρεσίας τῆς ἀνά τὸ βίβανιον, ἐν πα-
 ραύτω πέτερ, ἐν ταῖς ἰσραῖς δέλτοις ἀνε-
 γνώσκον, καὶ ἐξ ἐκείνης ἕως νῦν ἀναφαν-
 δόν καὶ ἕως τὰς καὶ μισῶν κοινῶσαι
 καὶ ἡ Ἐπιστολὴ ἢ τῶν αἰγυπτίων, τὰ ἀντὶ
 καὶ πέτερ, ἐλεγχῆ καὶ ὡς ἰωάννης μὲν ὀρ-
 θόδοξον, ἐν θέσμως κεχειροβότο πέ-
 τρον ἢ ὑπὸ δύο καὶ μόνων Ἐπισκόπων πα-
 ραπλησίων ἀπὸ τῶν κακοδόξων ἐχειροβό-
 μηθῆ καὶ ὡς ἀπὸ τῶν φυγῶν ἰωάννης,
 πάσης αἰκίας ἰδέα καὶ τῶν ὀρθοδόξων ἐπι-
 νέχθη. ταῦτα τε πάντα γινώσκων τὸν ἀκά-
 κιον δι' ἐνίων ἀπὸ τῶν βασιλέως ἀφίγυ-
 μφον, καὶ συνεργῶν ἐν τῶσιν διερεῖν πέτερ
 τὸν ἀκάκιον.

A iisdem actis leguntur epistolæ, tum Cy-
 rilli supra memorati, & aliorum Archi-
 mandritarum urbis regię, tum Episco-
 porum & Clericorum Ægyptiacæ Di-
 œcesis, ad Felicem scriptæ, de Petro
 tanquam hæretico & de iis, qui Petro
 comunicabant. Porro monachi Acæ-
 mitensis monasterii, cum ad Felicem
 venissent, Misenum ac Vitalem accu-
 sarunt, quod ante adventum quidem il-
 lorum in urbem regiam, Petri nomen
 in sacris diptychis occultè recitaretur:
 exinde verò publicè recitari cœpisset:
 atque ita Misenus ac Vitalis ei commu-
 nicassent. Ægyptii verò in suis litteris
 B tum ista, quæ dixi, de Petro referebant:
 tum quod Johannes quidem, qui erat
 Orthodoxus, legitime ordinatus fuis-
 set: Petrus autem à duobus solum Epi-
 scopis, eandem cum illo hæresin profi-
 tentibus, creatus esset: & quod post Jo-
 annis fugam, omni suppliciorum gene-
 re vexati fuissent Orthodoxi. Atque
 hæc omnia Acacium didicisse per quos-
 dam, qui ab urbe Alexandria Con-
 stantinopolim venissent. Denique eun-
 dem Acacium, Petri administrum at-
 que adiutorem in omnibus depre-
 hendi.

Κεφ. κα'.

Ὡς συμμῶνης μοναχὸς καὶ ἀκοιμήτων, εἰς ἔμμεν κατ-
 ελθὼν, τὴν ἐν κωνσταντινουπόλει ἀποσταλτὰς Ἐπι-
 σκόπου καὶ Ῥωμαίων διήλιξε κοινῶσαντας τοῖς
 αἰρετικοῖς, καὶ ὡς αὐτοὶ τε καὶ οἱ κοινῶσαντες πύ-
 τρη παρὰ Ῥωμαίων καθρέψαν.

Ἐπιβίβησε ἢ ταῦτα συμμῶνης μοναχὸς
 τῶν ἀκοιμήτων ὁ καὶ κυρίλλου καλεῖται
 διήλεγξε γὰρ τὰς καὶ μισῶν καὶ βίβανιον
 κοινῶσαντας τοῖς αἰρετικοῖς, διαρρήδην
 ἐμφωνηθέντων τῶν ὀνόματων πέτερ, ἐν τοῖς
 ἰεροῖς διπύχοις, καὶ ταῦτα ὑπαχθῆναι
 πολλὰς τῶν ἀπληξέων ὑπὸ τῶν αἰρετι-
 κῶν, λεγόντων δεχθῆναι τὸν πέτερ, καὶ
 πρὸς τῆς Ῥώμης θρόνον, καὶ πρὸς πόλεις
 ἢ διαφορὰς ἐλεγχῆ ὁ συμμῶνης, μὴ ἀμαχέως
 τὰς καὶ μισῶν ἐντυχῶν ὀρθοδόξῳ τινί, ἢ
 γεαμματῶν ἀπόδοσιν ποιήσασθαι, ἢ τι τῶν
 τολμομένων κατὰ τῆς ὀρθῆς πίστεως ἀκεί-
 βῶσαι παρήχθη καὶ σιλβανὸς πρεσβύτε-
 ρον, συνῶν μισῶν καὶ βίβανιῶ ἀνά τῶν
 κωνσταντίνων, ὅς τῶν τῶν μοναχῶν φωνῶν
 ἐπεβέβαιωσεν ἀνεγνώθη καὶ ἀνακίς Ἐπι-
 στολὴ πρὸς συμπλήκιον, λέγουσα πάλαι

C
 CAP. XXI.
 Quomodo Symeones monachus Acamitenfis,
 Romam veniens, Legatus Ecclesie Rom. qui
 Constantinopolim venerant, coarguit quod
 cum hæreticis communicassent: & quomo-
 do legati & omnes communicatores Petri, à
 Romanis depositi sint.

A Uxit ista non mediocriter Syme-
 ones monachus Acæmitensis,
 Romam à Cyrillo missus. Hic enim
 Misenum ac Vitalem coarguit, quod
 hæreticis communicassent, Petri no-
 mine in sacris diptychis publicè recita-
 to: atque ita multos ex simplicioribus
 D in fraudem inductos esse ab hæreticis,
 cum dicerent Petrum à Romana etiam
 sede susceptum esse in communionem.
 Adjecit etiam Symeones, Misenum ac
 Vitalem cum variæ quæstiones propo-
 sitæ essent, noluisse unquam colloqui
 cum ullo Orthodoxorum, aut litteras e-
 is tradere, nec quidquam eorum, quæ
 contrarèctam fidem tentabantur, ex-
 aminare. Inductus est etiam Sylva-
 nus presbyter, qui unà cum Miseno
 ac Vitale versatus fuerat Constanti-
 nopoli, qui monachorum dicta suo
 testimonio confirmavit. Lecta est præ-
 terea Acacii ad Simplicium epistola,

in qua Acacius Petrum jam pridem de-
 positum fuisse dicebat, eumque noctis
 filium esse. His de causis, Misenus ac
 Vitalis Sacerdotio pulsi, & à mystica
 communione remoti sunt, cum uni-
 versa Synodus ita ad verbum pronunti-
 aisset. Petrum hæreticum, qui olim sa-
 cræ sedis decreto damnatus, excom-
 municatus & anathematizatus est, Ec-
 clesia Romana non recipit. Cui etiam si
 nihil aliud objiceretur, vel hoc unum
 sufficeret, quod ab hæreticis ordinatus,
 orthodoxis præesse non potuit. Istud
 quoque complectebatur sententia: A-
 cacium verò Constantinopoleos Epi-
 scopum, gravissima reprehensione di-
 gnum res ipsa indicavit. Quippe qui
 cum ad Simplicium scribens, Petrum
 hæreticum vocasset, idiplum Zenoni
 haudquaquam significaverit: cum tam-
 en, si quidem Zenonem amabat, id
 præstare debuisset. Verum ille, ut ap-
 pareret, Zenonem magis amat quàm fi-
 dem. Sed redeamus ad ordinem ge-
 storum. Exstat epistola ejusdem A-
 cacii ad Episcopos, & ad Clericos ac
 Monachos Ægypti, & ad universam
 plebem: qua schisma quod factum fu-
 erat, refarcire conatus est. Qua de re
 Litteras etiam scripsit ad Petrum Epi-
 scopum Alexandria.

καθηγηθῶ πέτρον, κὶ τὸν νικητὸς καθεστῆσαι
 ἐπιτέτοις τῶν ἱεροσωμῶν ἀπεκινήθησαν, κὶ τῶν
 ἀχεράντε κοινωμίας ἐχωρίσθησαν μισθῶς τε,
 βιβλίῳ, πάσης τῆς σωθῆς ψηφισαμένης
 πὶ λέξεως ταῦτα. Πέτρον τὸν ἀιρέτικον τῶν
 παλαιτῆ ψήφωτῶ ἱερῶν καθέδρα καὶ ἀκα-
 θέντα, ἀποκηρηχθέντα τῆς ἀναθεματισθῆσαι
 ἡρώμαίων ἐκκλησίας δέχεσθαι. ὧ πνὶ εἰς
 ἀλλότι ἀντίθετο, τὸ ἦρκεσεν ὅτι ἀπὸ ἀνα-
 ἡκῶν χειροτονθεῖς, τῆς ὀρθοδόξων ἡγεῖσθαι
 ἡδυνάτο. ἀειχρῆ δὲ τὸτο, ἀκακίον ὅτι τῶν
 κωνσταντινῶν πόλεως μεγίστης διδύνης ἀξίον
 πρῶτον ἀπέδειξε, διότι πρὸς συμπληρω-
 γῶν, ἔαιρέτικὸν καλέσας τὸν πέτρον
 τῶ βασιλεῖ ἐπεφανέρωκε δέον ἐπιεργάσασθαι
 τὸν ζήνωνα τὸτο πράξασθαι. ἀλλὰ μᾶλλον τῶ
 θω ἀγαπᾶ τὸν βασιλέα, ἐτὶ πρὶν ἀγαπᾶ
 ἀλλ' ἐπὶ τῆς ἐξῆς τὸν λόγον ἐπανάγωμεν. Ἐ-
 ρεῖται ἀκακίᾳ ἐπιστολῆ πρὸς τὰς ἐν ἀίγυπτῶ
 πρεσβῆρας, κληρικῶς τε κὶ μοναχῶς ἔπε-
 ἀπανα τὸν λέων, δι' ἧς ἐπειράθη τὸ γυμνα-
 ἀνακαλέσασθαι χρίσμα. ἀπὸ ἂν ἔπερὶ
 τῶν τὸν ἀλεξάνδρείας ἐπίσκοποι γ-
 γράφα.

CAP. XXII.
 De turbis, quæ Alexandria & variis in locis
 excitata sunt ob Chalcedonense
 Concilium.

Porro invalescente schismate Ale-
 xandriæ, Petrus cum Leonis epi-
 stolam & acta Chalcedonensis Synodi,
 eosque qui Dioscori ac Timothei
 scripta minimè susciperent, iterum
 sub anathemate damnasset, Episco-
 pis quibusdam & Archimandritis per-
 suasit, ut sibi communicarent. Et
 quoniam aliis idem persuadere non
 potuerat, plurimos monasteriis suis
 exegit. Quas ob causas Nephalius
 ad urbem regiam profectus, rem om-
 nem Zenoni nuntiavit. Ille gra-
 viter commotus, Cosmam, unum ex
 suis Protectoribus, Alexandriam mi-
 sit, qui unitatis causâ gravissimas mi-
 nas Petro intentaret, utpote qui ma-
 ximam dissensionem asperitate sua
 excitasset. Verùm Cosma, cum ni-
 hil ipsi ex voto successisset, Constan-
 tinopolim revertitur, monachis, qui
 expulsi fuerant in sua domicilia resti-
 tutis. Rursus itaque Imperator Ar-
 lenium mittit, quem Præfectum Ægy-

Κεφ. κβ.
 Πρὸς τὸν ἐν ἀλεξάνδρῳ κινηθῆναι καὶ ἐν διαφόροις
 τόποις, χάριν τῆς ἐν καλχηδόνι
 συνόδου.

Ἀκμάζοντες τοῖνυν ἔχρισματὸς ἐν
 ἀλεξάνδρῳ πέτρος ἐνίς τῶν ἐπιστο-
 πῶν κὶ δοχμῶν ἀνδρείων κοινωμῶν ἀπὸ τῶν
 τὸν λέων ἄνθις ἀναθεματιστῶν, κὶ τῶν
 ἐν καλχηδόνι πεπραγμένα, ἔτερος μὴ δέχο-
 μένης τὰ συγγραμμάδια διοσκῶν κὶ τιμω-
 κῶς τῶν ἄλλων πείθειν ἐδύνατο, τῶν πλῆθους
 ἐκ τῶν οἰκίων ἀπήλαυνε μοναστηρίων ἐφ' ἃ
 νηθάλη ἀνά τὴν βασιλέως γυμνασίαν, τὰ
 ἀπὸ τῶν ἀνήγειρε τῶ ζήνωνι ὁς συνίστα-
 βεῖς, κοσμῶν ἐπέμπετ' ἕνα τῶν ἰσακτο-
 τῶν ἀπὸ μνείας κὶ πέτρος τῶ ἐνώσεως χρο-
 ἐπιφερόμενοι ἀπειλᾶς, ὡς δὴ διὰ τῶ ἀκακί-
 τσαχῆτι δάσασι μετὰ τὴν ἐργασμῶν
 κὶ μηδενὸς ἔκτ' σκοπὸν οἱ προχωρησάμενοι
 ἀνεχώρητ' πρὸς τὸν βασιλέα ὁ κοσμῶν
 μόνοις τοῖς ἀπελαθεῖσιν ἀποδοῦναι
 καταγῶγα καὶ πέμπειν ἄνθις πρὸς
 τὸν βασιλέα δεξιῶν, ἡγεμῶν ἀντι-
 ἰσθ